

"Until the rainbow will be seen..."

The *Zohar* states that the rainbow is one of the signs of the future Redemption. What is the connection?

It has been taught that the rainbow is a sign of the purification and refinement that the world underwent by means of the Flood. Before that time the clouds were made of coarser matter, which did not reflect sunlight. After the Flood had purified the world, the clouds too became more refined: they reflect sunlight, and a rainbow is produced.

In this lies the connection between the rainbow and the coming of *Moshiach*, for at that time the entire physical world will attain the peak of refinement.

(From a talk of the Rebbe on Shabbos Parshas Noach, 5721 [1960])

**בזוהר (ח"א עב, ב) נאמר שהקשת
הוא אחד מסימני הגאולה.**

**מבואר בספרים (אברבנאל נח ט,
ב) שהקשת מורה על בירור וזיכור
העולם על ידי המבול. לפני המבול
היו העננים גסים וחומרניים, ולכן לא
השתקף בהם אור השמש; מה שאין
כן לאחר זיכור העולם באמצעות
המבול, גם העננים זכים יותר, והם
משקפים את אור השמש, ומזה
נעשה קשת.**

**מכאן הקשר בין הקשת לביאת
המשיח, שאז יהי' כל העולם
בתכלית הזיכור.**

**(שיחת ש"פ נח תשכ"א - ע"פ רשימת
השומעים בלבד)**

Practical Lesson

Work on yourself is not only about adding to what you do; it is also defining whom you really are. Hashem created a world and people in it that needs work. The mindset about it, though, is not to become something you are not, rather the world truly is in a state of Moshiach, we only need reveal it!

Moshiach will come in order to cause the righteous to return in repentance.

When *Moshiach* comes, such a sublime level of Divinity will be revealed that by comparison, even the lofty level of Divine Wisdom will be regarded as being as lowly as the World of *Asiyah*, and the Higher Garden of Eden will be regarded as being a mere wilderness. And when this sublime level of Divinity is revealed, even a *Tzaddik* will be aroused with feelings of *Teshuvah*. We are not speaking of *Teshuvah* of the ordinary kind: this is not relevant to a *Tzaddik*, for he has had no taste of sin.

(Likkutei Torah, Shir HaShirim, p. 50b)

"משיח אתא לאתבא צדיקא בתיובתא" (= משיח עתיד להחזיר את הצדיקים בתשובה) (זח"ג קנג, ב).
בביאת המשיח תתגלה בחינה נעלית ביותר (בחינת "עתיקא קדישא").
שאפילו חכמה עילאה נחשבת כעשי' ממש לגבי בחינה זו, וגן עדן העליון כמוהו כמדבר. ובהגלות בחינה זו יתעורר גם הצדיק בתשובה.
אך אין הכוונה לתשובה כפשוטה, שכן ענין זה לא שייך בצדיק, שלא טעם טעם חטא.

(לקוטי תורה שה"ש נ, ב)

Practical Lesson

It needs be to truly understand, what "Teshuvah" is. While being defined as repentance, the true meaning is returning. Therefore, when we say that Tzadikim are doing Teshuvah, it really only means redirecting themselves towards the straighter path. As a preparation, we should make a recalibration of ourselves!

Teshuvah can be relevant even for a *Tzaddik*, in the spirit of the teaching of our Sages that a person should live “all his days in *Teshuvah*.” For as soon as he wastes even a moment from his customary level of *Avodah* in Torah study and in prayer, at that moment he is (so to speak) falling — and this calls for *Teshuvah*.
(Or HaTorah, Shir HaShirim, p. 688)

גם בצדיק יתכן ענין התשובה,
וכמאמר רז"ל (שבת קנג, א) שיהי'
אדם כל ימיו בתשובה. שכן, בשעה
שמבטל אפילו רגע מדרגת
עבודתו בתורה ותפלה הרי זה
בבחינת נפילה, שיש לעשות
תשובה על כך.

(אור התורה שה"ש עמ' תרפח)

Practical Lesson

If it is this extreme for someone who is so close to Hashem than how much more so every person where he or she is holding can wonder the same. “Am I really using out myself to my fullest potential?” For it only takes a small veer to any direction to drastically change your course; for not good and for good too!

In the days of *Moshiach* there will be a stupendous revelation of Divinity. For Hashem, who is known as “the *Tzaddik* of the world,” this revelation will be a kind of “*Teshuvah*” — for having withheld this light from His people throughout all the years of *Golus*.

(Or HaTorah, Vayikra, p. 235)

בימות המשיח תהי' התגלות
אלוקית גדולה ועצומה, והדבר יהי'
בבחינת "תשובה" לגבי הקב"ה,
צדיקו של עולם, על שמנע אור
וגילוי זה מישראל במשך זמן
הגלות.

(אור התורה ויקרא עמ' רלה)

Practical Lesson

Hashem regrets (if you could say) making Golus! Although it may be for a purpose, otherwise He would have not made it, still, it is not desirable. There is a story of the Rebbetzin that she once pushed a man to save his life; because of this, she asked for repentance for her whole life. This shows just how precious everything really is.

Even in the present period the *Avodah* of *Tzaddikim* includes an element of *Teshuvah*, but it is different from the *Teshuvah* that will be aroused within them by *Moshiach*.

The *Teshuvah* that a *Tzaddik* experiences during the present period focuses on distance: since his soul is now invested in a body, he is (so to speak) distant from Hashem, by comparison with the nearness that his soul experienced before it descended to this world. For even "a perfect *Tzaddik*, serving Hashem with fear and delighting in an abundant love [of Him], will not attain the quality of his attachment to Hashem... before his descent into this world." In the present, therefore, his *Teshuvah* consists of anguish over this distance, and a yearning to restore his soul to its former ambiance. In time to come, by contrast, Hashem's glory will be as manifest down here below as it is above. Since the former distance will no longer exist, the *Teshuvah* of the *Tzaddik* will no longer focus on distance: it will consist of an infinite love of Hashem, the degree of love of which it is written, *Bechol Meodecha* — "[You shall love the L-rd your G-d]... with all your might." At present, for the most part, this degree of love is experienced most fully by a penitent, a *Baal Teshuvah*. His soul's thirst for Hashem, as a result of its former distance from Him, is urgent, just as a man flees from death with his entire being. A *Tzaddik* does not quite experience this kind of thirst. When *Moshiach* comes, however, Hashem's Being and Essence will become manifest in this world below. This intense revelation will rouse the *Tzaddik* to an infinite ascent, so that he, too, will become capable of the ultimate degree of love, which is called *Bechol Meodecha*: at that time he, too, will be able to love Hashem with all his might.

(Likkutei Sichos, Parshas HaChodesh, 5751 [1991])

גם בזמן הזה מצינו ענין של תשובה בעבודת הצדיקים, אבל יש הבדל בין תשובה זו לבין התשובה שתופעל בהם על ידי משיח צדקנו.

תשובת הצדיק בזמן הזה היא "על הריחוק" (ראה לקו"ת בלק עד, א). להיותו נשמה בגוף, הרי הוא "רחוק" מה' בערך לקרבת נשמתו קודם ירידתה למטה. שכן, גם "צדיק גמור עובד את ה' ביראה ואהבה רבה בתענוגים — לא יגיע למעלת דביקותו בה'. . . בטרם ירידתו לעולם הזה" (תניא פל"ז). התשובה היא, איפוא — צער על ריחוק זה והשאיפה להשיב את הנפש למצבה הקודם.

לעתיד לבוא, לעומת זאת, יתגלה כבוד ה' למטה כמו למעלה, ולא יהי' שום ריחוק מה', ומובן איפוא, שתשובת הצדיק לא תהי' "על הריחוק". אלא, התשובה תהי' באהבה בלתי מוגבלת לה', "בכל מאדך". פירוש: בזמן הזה, עיקר השלימות דאהבה "בכל מאדך" היא בבעל תשובה, שצמאון נפשו לה' בא אחרי הריחוק מה' (וכמשל מי שבורח מן המות, שבורח בכל עצמותו), וצמאון כזה אינו שייך כל כך בצדיק. אבל בביאת המשיח, יתגלה מהותו ועצמותו יתברך למטה, וגילוי גדול ועצום זה יפעל עלי' בלתי מוגבלת, כך שגם הצדיק יגיע לשלימות האהבה ד"בכל מאדך".

(לקוטי שיחות פרשת החודש תנש"א)

Practical Lesson

It is easy to think what your doing is enough when you don't see the full picture. When Moshiach comes, we will see who we really are and what really do. A seemingly small Mitzvah has so much of an effect, yet, we never really see it ourselves. Still, we must know it is true and always strive to do the best we can!

The Torah has promised that ultimately, the Jewish people will repent at the end of their *Golus*, and will then be redeemed at once.

It would appear that this statement intends to say that the Jewish people will do *Teshuvah* on their own initiative, and not because heaven has compelled them to do so. The repentance will be theirs.

What supports this view?

In the two preceding chapters *Rambam* explains at length the concept of free choice, and then begins this chapter as follows: "Since every man has been granted permission..., he should endeavor to do *Teshuvah* and to confess." His intention may be understood as follows: A man should endeavor to undertake truthful *Teshuvah*, i.e., *Teshuvah* that springs from his own free will (rather than wait until he is coerced from above to do so). It is immediately after this that *Rambam* writes that "ultimately the Jewish people will repent": they will do this kind of *Teshuvah*, that which is freely chosen.

(Likkutei Sichos, Vol. 27, p. 215)

"הבטיחה תורה שסוף ישראל לעשות תשובה בסוף גלותן ומיד הן נגאלים" (רמב"ם הלכות תשובה פ"ז ה"ה).

יש לומר הכוונה בזה, שישראל יעשו תשובה מצד המציאות שלהם (ולא שיכריחו אותם מן השמים). התשובה תתייחס לבני ישראל.

שכן, בשני הפרקים הקודמים מבאר הרמב"ם בארוכה את המושג של בחירה חופשית, ולאחר מכן הוא אומר בתחילת פרק זה: "הואיל ורשות כל אדם נתונה לו... ישתדל אדם לעשות תשובה ולהתוודות", שיש לבאר כוונתו בזה, שעל האדם להשתדל לעשות תשובה אמיתית, היינו תשובה הבאה מתוך בחירה חפשית (ולא יחכה עד שיכריחו אותו מן השמים). ובהמשך לכך אומר כאן "סוף ישראל לעשות תשובה", היינו שיעשו תשובה זו האמורה, מתוך בחירה חופשית.

(לקוטי שיחות כז עמ' 215)

Practical Lesson

No matter what difficulty we may face, we must find a solution within ourselves if want to truly solve the problem. Notwithstanding we can always reach to others for help, but the best way for you to grow is to grow from within.

Nine Red Heifers were prepared...: Moshe Rabbeinu prepared the first, the second by Ezra, and there were seven from the time of Ezra until the Destruction of the [Second] *Beis HaMikdash*. The tenth will be prepared by the King *Moshiach* — May he speedily be revealed! Amen, may this be G-d's will!

Now why should *Rambam* have chosen to place this closing prayer for the coming of *Moshiach* specifically here, among the laws of the Red Heifer?

By way of explanation: The era of exile shares the state of impurity which is imparted by contact with a corpse. In addition to the simple sense of this kind of impurity, which today we are all presumed to have contracted, this is also the spiritual content of the state of *Golus*. For *Golus* was brought about by the sins of the *Yiddin*; by a lack in the fulfillment of the verse, "You who cleave to the L-rd your G-d...." As a result, there is also a lack in the fulfillment of the continuation of the same verse, — "You are all alive today." The ash of the Red Heifer, by means of which a person who has become defiled is cleansed of the impurity contracted by contact with a corpse, alludes to the future Redemption, for it will remove the analogous kind of impurity.

(Likkutei Sichos, Vol. 28, p. 137)

"ותשע פרות אדומות נעשו . . ראשונה עשה משה רבינו, שני' עשה עזרא, ושבע מעזרא עד חורבן הבית, והעשירית יעשה מלך המשיח, מהרה יגלה אמן כן יהי רצון" (רמב"ם הלכות פרה אדומה ספ"ג).

יש לדקדק בזה: מדוע נקבעה תפלה זו על ביאת המשיח דוקא בהלכות פרה אדומה.

ויש לומר, שכן זמן הגלות הוא מצב של טומאת מת. נוסף על הטומאה כפשוטה, שכולנו טמאי מתאים, הרי זה גם התוכן הרוחני של הגלות: סיבת הגלות היא חטאי ישראל, היינו חסרון ב"ואתם הדבקים בה' אלקיכם", וממילא חסר גם ב"חיים כולכם היום" (ואתחנו ד, ד). ואפר הפרה — טהרת טומאת מת — רומז על הגאולה, המטהרת טומאה זו.

(לקוטי שיחות כח עמ' 137)

Practical Lesson

Finding connections like this to *Moshiach* is not just a thing for the *Rambam*; we should strive in our own lives to find *Moshiach*. For it is the truth: *Moshiach* really is in everything! It is our job now to bring it out in our daily lives!

DEDICATED TO THE
REBBE

For His 120th Birthday

מחרה יגלה אכ"ר!!